

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH przeciwko Ministero delle Finanze

(Sprawa C-35/05) ⁽¹⁾

(Ósma dyrektywa VAT — Artykuły 2 i 5 — Podatnicy niemający siedziby na terytorium kraju — Nienależnie zapłacony podatek — Warunki zwrotu)

(2007/C 95/10)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

Strona pozwana: Ministero delle Finanze

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 2 i 5 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, str. 11) — Podatek zapłacony nienależnie w wyniku błędnego wykazania w fakturze

Sentencja

1) Artykuły 2 i 5 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju należy interpretować w ten sposób, że nienależny podatek od wartości dodanej wykazany w wyniku błędu w wystawionej na rzecz odbiorcy usług fakturze, a następnie wpłacony na rzecz skarbu państwa członkowskiego miejsca świadczenia tych usług nie może podlegać zwrotowi w świetle tych przepisów.

2) Z wyjątkiem przypadków wyraźnie wskazanych w art. 21 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., jedynie dostawca powinien być uważany za zobowiązanego do zapłaty podatku VAT przez organy podatkowe państwa członkowskiego miejsca świadczenia usług.

3) — Zasady neutralności, skuteczności i niedyskryminacji nie sprzeciwiają się przepisom krajowym, takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, zgodnie z którymi jedynie dostawca może żądać od organów podatkowych zwrotu kwot wpłaconych nienależnie z tytułu podatku od wartości dodanej, a odbiorca usług może wnieść przeciwko dostawcy powództwo cywilne o zwrot nienależnego świadczenia. Jednak w przypadku, gdy zwrot podatku VAT okaże się niemożliwy lub nadmiernie utrudniony państwa członkowskie, w celu przestrzegania zasady skuteczności, powinny określić środki niezbędne dla umożliwienia odbiorcy odzyskania podatku nienależnie wykazanego w fakturze.

— Na niniejszą odpowiedź nie mają wpływu przepisy krajowe dotyczące podatków bezpośrednich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-54/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 30 WE — Przywóz pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim — Obowiązek uzyskania pozwolenia na czasowe używanie)

(2007/C 95/11)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek oraz M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä oraz A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 30 WE — Przywóz pojazdu już zarejestrowanego w innym państwie członkowskim przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Finlandii — Obowiązek uzyskania na przejściu granicznym pozwolenia na czasowe używanie, którego okres ważności wynosi normalnie 7 dni oraz wykupienia polisy ubezpieczeniowej dla pojazdu.

Sentencja

- 1) Wymagając przewidzianego w asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä (1598/1995) [dekrecie nr 1598/1995 w sprawie rejestracji pojazdów] z dnia 18 grudnia 1995 r. pozwolenia na czasowe używanie w celu wprowadzenia do ruchu pojazdów zgodnie z prawem zarejestrowanych i używanych w innym państwie członkowskim, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — KVZ retec GmbH przeciwko Republik Österreich

(Sprawa C-176/05) (¹)

(Odpady — Rozporządzenia (EWG) nr 259/93 — Nadzór i kontrola przesyłania odpadów — Mączka zwierzęca)

(2007/C 95/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KVZ retec GmbH

Strona pozwana: Republik Österreich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. d) i art. 26 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, str. 1) — Wysyłka mączki zwierzęcej — Obowiązek powiadomienia

Sentencja

Zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE)

nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. wysyłka mączki zwierzęcej zakwalifikowanej jako odpady z powodu obowiązku lub zamiaru jej usunięcia, przeznaczonej tylko do odzysku i wymienionej w załączniku II do tego rozporządzenia, jest wyłączona z zakresu zastosowania jego przepisów, z wyjątkiem przepisów art. 1 ust. 3 lit. b)-e), jak i art. 11 oraz w art. 17 ust. 1-3 rzeczonoego rozporządzenia. Niemniej jednak do sądu krajowego należy zapewnienie, by wyżej wymieniona wysyłka została dokonana zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273, str. 1), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 808/2003 Komisji z dnia 12 maja 2003 r., pośród których istotne mogą okazać się art. 7, 8 i 9, jak również załącznik II do tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rovaniemen hallinto-oikeus — Finlandia) — Länsstyrelsen i Norrbottens län przeciwko Lapin liitto

(Sprawa C-289/05) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 — Załącznik — Podpunkt 1.8 zasady nr 1 — Fundusze strukturalne — Warunki kwalifikacji wydatków — Uwzględnienie kosztów ogólnych)

(2007/C 95/13)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Rovaniemen hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Länsstyrelsen i Norrbottens län

Strona pozwana: Lapin liitto

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rovaniemen hallinto-oikeus — Wykładnia ppkt 1.7 zasady nr 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych (Dz.U. L 193, str. 39) — Uwzględnienie kosztów ogólnych